

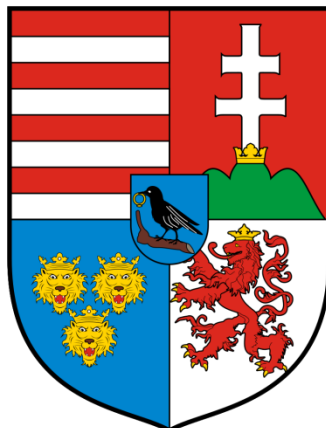
IDŐUTAZÁS

Vissza a lovagkorba

avagy

„Mi is tudunk” 1477-ben

Időutazók: 4. t Ispotályos Mátyáslovagok

Időpont 1477. március 24.

Lovagi torna

A program

Kedves Népem!

*Várlak Titeket 1477. évének március havának 24.
napján vasárnap
a Budai Várban!*

*Beatrix királyné tiszteletére lovagi tornát rendezünk!
Végül vacsorára hívlak benneteket!*

Program:

13:30 Beszéd Beatrix tiszteletére

14:00 Rendezett lovagi tornával egybekötött bemutató

➤ *gyászat*

➤ *ügyességi bemutató*

➤ *tökvágás*

➤ *lándzsa hajtás*

➤ *kopja hajtás*

➤ *csata csillag*

➤ *egyéni versenyek*

➤ *csoportos párviadal*

➤ *Buhart egyéni gyalogos*

➤ *Buhart egyéni lovagos*

18:30 Vacsora

*Program szervezők: Dongó Henrietta, Káraí Dorka, Juhász Lili,
Balogh Vívien*

Egy győztes lovag visszaemlékezése

Harcoltam a királynő kegyeiért

1477. március 24-én a Budai Vár belső udvarában ,több, mint 500 lovag gyűlt össze, hogy a szokásoknak megfelelően, megünnepeljék Mátyás király és Beatrix frigyét. Köztük voltam én is, Sír Sebastian Csaba.

Lovagi fegyverzetiünk, pállosok, kardok. Páncélingben, teljes acél páncéllal és különböző íjakkal, pajzsokkal felfegyverkezve készen álltunk a próbákra.

Próba íjászattal kezdődött, ezen 89 lovag esett ki. A következő próba a dárda-hajítás izgalmasan folyt. A próbán több , mint 47 harcos esett ki. Ez után következett a tökvágás. Minden lovagnak három szétvágandó tök jutott. Az újonnan kiesett lovagok száma 79. A kopja hajításon a csatacsíllagon a buhurton és az egyéni gyalogos és lovagos próbán összesen: 83 vesztes volt. A következő megmérettetés a vadászsólyom röptetés volt. Ez a vetélkedő nagyon izgalmas nem csak az emberek, hanem a madarak szemszögéből is. A reptetésnél sorra buktak el a hős dalíák. a „ harcosok” közül 200-an estek ki csak ezen a próbán.

A tizedik, és egyben az utolsó próba a lovagi torna fénypontja a lovag viadal. A végére ketten maradtunk Lord Eugén von Artúrral, egy német lovaggal. A kürt hangjára együtt pattantunk fel a lovunkra. Néhány percig farkasszemet néztünk egymással, majd dárdaíntkat egymásnak feszítettük. Én eltaláltam a német lovag vállát, aki nagyon keményen ült és nem esett ki a nyergéből. Ő viszont mellkason döfött. Vérző mellkassal leborultam a lovamról és nem tudtam sem megszólalni, sem felállni. Éreztem, hogy ezt a viadalt elveszítettem. Ekkor fegyvernököm észrevette a csalást és jó királyunk felé jelezte. Mátyás, az igazságos személyesen ment le és az örökkel megnézte, hogy igaz-e amit a fegyvernök állít. Igaz volt! Artúr a nyereghez volt kötözve és a tompa dárdaiban egy nagyon hegyes kopja volt rejtve, amivel engem megsebzett.

A királynak ennyi elég volt, Artúrt tömlöcbe záratta, engem pedig kinevezett a lovagi torna győztesének.

Írta: Boros Barnabás. Ötletelt és javított: Nagy Zsombor

A nap krónikája

Az Úr 1477. évének 3. havában 24. napján jó királyunk Mátyás király, kedves felesége Beatrix királyné tiszteletére lovagi viadalt tartott Buda várának udvarában . A palota Tornyai szinte az égig nyúlnak. Hatalmas tömeg fogadott a várnál. Az udvari árusok szebbnél szebb portékáikat selymet porcelánt árulnak mellettük az ékszerész a kovács és páncélos dolgozik. A levegőben nyársra szúrt dísznő báránnyal illata terjeng.

Az ünnepség felvonulással kezdődik, ahol 4.t Mátyás király ispotályos lovagjai mutatják meg magukat. Majd a csoportos párviadatok zajlanak .A pompás és izgalmas esemény nem csak látványosság volt, hanem sok más célt is szolgált. E korban minden szertartást szépen és csiszoltan szerveztek meg. Ez alól a lovagi torna sem volt kivétel.

Felvirradt hát a nagy nap ! Már napokkal a megnyitó előtt megérkeznek a résztvevő urak emberei. Sátorokat vernek, latrinákat ásnak, korlátokat és zászlórudak.

Felépítik a tribünöket a vár falai előtt a tolongó köznép távolutartásához pedig sorompókat állítanak. A kovácsok már izzítják a faszenet! Távolabb már kifeszítették az árnyékoló ponyvákat a pecsenyések és kocsmárosok, hiszen el kell látni a serénykedő csatlósokat és a bámészkodó csöcseléket.

Van is mit bámulni! A tribünöket és a zászlórudakat drága brokátok borítják. A sorompókat sávosan festik a résztvevő lovagok színeire, és díszpajzsokat aggatnak rá. Pompás napvédőket állítanak a kényes úrhölgyek emelvénye fölé, és nagy szellős sátorokat emelnek, hogy az izgalmaktól megfáradt vendégek ott frissíthessék fel majd magukat a terített asztaloknál. A vár falait is feldíszítik. Drága szőnyegek csüngenek róla körös-körül, a lőrések alá pedig címeres pajzsok kerülnek, s a tornyok csúcsán szelíd szellők fodrozzák a pillekönnyű selyemlobogókat.

Elérkezett a várva várt nap! Ragyogó napsütés fogadta a résztvevőket. Harsonák rívaltak, dobok peregtek. A lovagok elkezdték az öltözködést kísérőik segítségével Hosszú ingükre felvesznek egy vastag alsó ruhát, és azután filcet tekernek a térdükre, majd felkerül a párnázott nadrág fék és az öv. Felülre vastag kabátot vesznek. Ezután jön a legfontosabb a páncél. Kísérőik minden darabot

külön adnak rájuk. A páncél, a kovácsok lenyűgöző munkáját mutatja be.

Megkezdődött a versenyre való felíratkozás a heroldoknál.

A lovagok hatalmas pompával bevonulnak a király és a királyné elé. Csillogó páncéljukban, a lovukon ülve arisztokratikus látványt nyújtanak. A herold ismerteti a lovasok nevét, címét és rangját.

A nézők között megkezdődnek a fogadások.

A programokon összesen 500 lovas mérte össze erejét, ügyességét.

Az íjászon 89-en estek ki. Az ügyességi bemutatón, lándzsahegyezésen 47-en a tökvágáson 79-en. A kopja hegyezésen 37-en, a csatacsillagon 28-an, a buhurton 12-en, és az egyéni gyalogos és lovagoson csak 6-an estek ki. A vadászsólyom röptetésén: 200-an hullottak ki. Az utolsó program a lovagviadal volt. Erre a programra már csak ketten maradtak. Akí végül nyert az pedig nem más volt, mint egy magyar lovas: Szir Szabaszián Csaba.

A torna végén abban a csodaszép napsütésben a vendégek ettek, ittak és jól mulattak. Jó érzéssel mentek haza.

Kónika írók: Nagy Lili, Macskó Noel, JuhászNándor, Pula Bence